

ประวัติความเป็นมา

ตำบลดอนกรวด มีเรื่องเล่าที่เกี่ยวข้องกับการเดินทางมากมาย หลายกระแสแต่พอจะสรุปว่า “พระยา
คอบลาย” ซึ่งเป็นพระยาในฝ่ายวานิชย์ทางสุราษฎร์เดินทางมา เพื่อนำสินค้าไปขายทางเมืองตรังโดยใช้เรือสำเภา
เป็นพาหนะพร้อมเหล่าบริวารและลูกเรือมากมาย แล่นเรือทวนกระแสน้ำขึ้นทางน้ำตาปีเดินทางไปเรื่อย ๆ และ
แวะพักแรม พร้อมซื้อขายแลกเปลี่ยนสินค้าไปตลอดทางผ่านเข้าคลองมิน คลองจ้ง เข้าคลองจอตและเดินทาง
ได้ระยะหนึ่งเรือสำเภาของพระยาคอบลายเกิดอัปปาง ทำให้ลูกเรือและสินค้าเสียหายมากมายเหล่าบริวาร
ลูกเรือล้มตาย และสูญเสียชีวิตเป็นอันมาก ซากเรือถูกกระแสน้ำไปเกยตื้นที่บริเวณใกล้เคียง ไม่สามารถใช้เดินทาง
ต่อไปได้ หลังจากเรืออัปปางลงพระยาคอบลายให้เหล่าบริวาร และลูกเรือช่วยกันรวบรวมทรัพย์สินและสินค้าที่เหลือ
เคลื่อนย้ายไปเก็บรักษาไว้บนเนินพร้อมให้สร้างที่พักอาศัยในบริเวณดังกล่าวให้บริวารและลูกเรือบางส่วนช่วยกัน
ดูแลรักษาไว้และให้บริวารอีกส่วนหนึ่งเดินทางไปยังบริเวณ “ควนขี้แรด” เป็นการชั่วคราวพร้อมให้เหล่าบริวาร
สร้างกระโจมร่วมกันปักกลดจำศีลภาวนาบำเพ็ญตน เพื่อเป็นการสะเดาะเคราะห์ร้ายไปด้วย ในระหว่างนั้น มีสตรี
สูงศักดิ์เป็นผู้แสวงบุญจากแดนไกลนางหนึ่งชื่อว่า “นางพญาเลือดขาว” เดินทางผ่านและทราบข่าวเรือ
พระยาคอบลายอัปปางจึงเดินทางไปยังควนขี้แรดเพื่อจะช่วยเหลือ แต่เมื่อไปถึงพบเพียงซากปรักหักพังและกระโจม
ขึ้นส่วนของร่มและกลดที่ทรุดโทรม เมื่อเห็นเช่นนั้นนางพญาเลือดขาวจึงได้ให้บริวารที่ติดตาม
มาช่วยซ่อมแซมปรับปรุงให้สภาพดีขึ้นและสมบูรณ์เช่นเดิมเพื่อจะได้เป็นที่พักของคนเดินทางต่อไป
ที่พักแรม ณ ควนขี้แรดแห่งนี้ได้รับการเล่าขาน บอกกล่าวให้นักเดินทางไปรุ่นต่อ ๆ มาและเรียกที่พักแห่งนี้
เรื่อยมาว่า “ควนกลด” แต่ด้วยระยะเวลาที่ล่วงเลยมานาน ผนวกกับภาษาที่ใช้ในการพูดการบอกกล่าวต่อ ๆ มา
คำเรียกขานที่เรียกกันสืบมาว่า “ควนกลด” จึงค่อย ๆ เพี้ยนและกลายเป็น “ควนกรวด” และเป็นชื่อตำบล
ที่ประกาศใช้กันอย่างเป็นทางการจนถึงปัจจุบัน